

Warszawa, dnia 21 maja 2024r.

Postępowanie radcy prawnego w związku z wezwaniem przez sąd w charakterze świadka na okoliczność ustalenia faktów objętych tajemnicą zawodową w sprawie cywilnej klienta.

W odpowiedzi na pismo z dnia 18 kwietnia 2024r. skierowane w imieniu Pani Dziekan za pośrednictwem poczty elektronicznej do Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych i przekazane do Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych, dotyczące problemu przedstawionego przez radcę prawnego P. L., Komisja Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych uprzejmie informuje, że Mecenas P. L. w piśmie z dnia 16 kwietnia 2024r. skierowanym do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...] trafnie wskazał mające zastosowanie w przedmiotowej sprawie przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2024r. poz. 499) (art. 3 ust. 3) oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (m.in. art. 9, art. 15 – 17, art. 21) dotyczące obowiązku dochowania tajemnicy zawodowej w postępowaniu sądowym, w którym został wezwany w charakterze świadka.

Poza przepisami wskazanymi przez Pana Mecenas nadto zwrócić należy uwagę na postanowienia art. 3 ust. 4 – 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz na art. 261§2 zd. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, zgodnie z którym świadek może odmówić odpowiedzi na zadane mu pytanie m.in. jeżeli zeznanie miałyby być połączone z pogwałceniem istotnej tajemnicy zawodowej.

Komisja Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych poddaje pod rozagę odmowę udzielenia odpowiedzi na poszczególne pytania przez Pana Mecenas, jako dotyczących faktów (okoliczności), o których dowiedział się w związku ze świadczeniem pomocy prawnej, a to mając na względzie powołane przepisy, w szczególności wskazany przepis Kodeksu postępowania cywilnego. Radca prawny powinien przy tym we własnym zakresie, uwzględniając znany mu w pełni stan faktyczny sprawy, dokonać oceny, czy składane zeznania miałyby być połączone z pogwałceniem istotnej tajemnicy zawodowej w rozumieniu 261§2 zd. 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Dokonanie oceny w powyższym zakresie wykracza poza zakres kognicji Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych.

Rozważenia przy tym wymaga możliwość udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy przy wykorzystaniu innych środków dowodowych niż zeznania świadka w osobie radcy prawnego, w szczególności w postaci dowodów z dokumentów będących w posiadaniu powoda, który nie jest radcą prawnym, a ma zapewne możliwość ich przedłożenia lub wskazania w czyim posiadaniu się znajdują i kogo (nie będącego radcą prawnym) w konsekwencji należałoby zobowiązać do ich przedłożenia. Rozważenia wymaga również złożenie w szczególności wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania strony powodowej w imieniu której zeznania mógłby złożyć przewodniczący

związku zawodowego – powoda w sprawie, a także złożenie uprzednio innych wniosków dowodowych.

Przypomnieć należy, że składając zeznania w charakterze świadka w sprawie na okoliczność faktów związanych ze świadczeniem pomocy prawnej radca prawny może narazić się w szczególności na odpowiedzialność dyscyplinarną, o której mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Opracowanie: r.pr. Grzegorz Wyszogrodzki

**Przewodniczący
Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu
Krajowej Rady Radców Prawnych
r. pr. Ryszard Wilmanowicz**